

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

فرستنده: دیپلوم انجنیر نسرين معروفی

۲۴ نومبر ۲۰۱۶

نه به خشونت بر زنان در سراسر جهان خشونت علیه زنان، نقض قوانین حقوق بشر است!

در سال ۱۹۶۰ خاوران مبارز میرابل به دست مأموران دیکتاتور عصر، رافائل تروچیلو بعد از تجاوز و شکنجه به قتل رسیدند. این سه خواهر به نامهای، پاتری، مینروا و ماریا ترزا میرابل، در منطقه ای اطراف سانتیاگو در جمهوری دومینیکن، همراه با همسران خود در پشتیبانی از گروه (جنبش ۱۴ جون) علیه حکومت دیکتاتوری رافائل تروچیلو مبارزه می کردند.

در سال ۱۹۹۹ توسط ملل متحد، بیست و پنجم نومبر به شکل نمادین به عنوان روز جهانی رفع خشونت علیه زنان برگزیده شد.

به این مناسبت و در اعتراض به نقض حقوق زنان در سراسر جهان، فعالان گروه های مختلف زنان طبق روال هر ساله، مراسمی در شهر دورتموند خواهند داشت.

مراسم اول

این برنامه از طرف شهرداری و دفتر زنان شهر دورتموند برگزار می شود و پرچم زنان طی مراسمی در مقابل شهرداری شهر با شرکت فعالان زنان و مسؤولان برافراشته خواهد شد.

جمعه ۲۵ نومبر ۲۰۱۶، ساعت ۱۳ بعد از ظهر مقابل شهرداری شهر دورتموند در میدان صلح

مراسم دوم

گردهمائی و سخنرانی. این برنامه از طرف گروه های مختلف "اتحاد زنان دورتموند" در بزرگداشت زنان مبارز و محکوم کردن خشونت بر زنان در سراسر دنیا انجام خواهد شد. در اعتراض به خشونت بر زنان شرکت کنندگان امسال با شمع و شال سیاه یا بنفش شرکت خواهند داشت.

جمعه ۲۵ نومبر ۲۰۱۶، ساعت ۱۷ بعد از ظهر. خیابان کاتارینن، بالای پله ها روبه روی در اصلی ایستگاه قطار-

دورتموند

زنده باد همبستگی جهانی برای رفع خشونت بر زنان

خشونت علیه زنان در ایران را محکوم می کنیم!

از ۲۵ نوامبر ۱۹۶۰ که سه خواهر میرابل در جمهوری دومینیکن در مبارزه با دیکتاتوری آن کشور به قتل رسیدند تا سال ۱۹۹۹ که ملل متحد این روز را روز رفع خشونت علیه زنان اعلام کرد، زنان و مردان عدالتخواه بسیاری بر ضرورت جهانی شدن مبارزه برای پایان دادن به خشونت علیه زنان تأکید کرده و در این راستا تلاش کردند.

اعلامیه رفع خشونت علیه زنان؛ هر عمل مبتنی بر جنسیت که احتمال آسیب فیزیکی، جنسی و روانی زنان را به دنبال داشته باشد، خشونت نامیده و دولت‌ها را ملزم می‌کند تا طبق قانون‌های کشورهای خود، فعالیت‌های خشونت‌آمیز علیه زنان را منع کنند.

اذیت و آزار زنان، کم و بیش در تمام کشورهای جهان وجود دارد، با این تفاوت که امروزه چنین رفتارهایی در بسیاری از کشورها به موجب قوانین وضع شده، جرم محسوب می‌شوند و کسانی که به هرشکلی مرتکب یکی از موارد خشونت علیه زنان گردند، مجازات می‌شوند.

در کشور ما، همه روزه بسیاری از زنان در خانه و خانواده، خیابان و محیط کار با انواع خشونت‌ها مواجه هستند. از زمان استقرار جمهوری اسلامی، در بسیاری موارد این اعمال نه تنها جرم محسوب نمی‌شوند و عاملان خشونت مجازات نمی‌گردند، بلکه عناصر وابسته به حکومت نیز با پشتیبانی قوای سه‌گانه جمهوری اسلامی، دست به این اعمال جنایتکارانه می‌زنند. ضرب و شتم در خیابان به بهانه امر به معروف و نهی از منکر، اسیدپاشی بر سر و روی زنان، محروم نمودن آنان از ورود به عرصه‌های هنری و ورزشی، همگی از اعمال توسل به زور و خشونت علیه نیمی از جمعیت ایران محسوب می‌شوند. قوانین خشونت زای جمهوری اسلامی عمده‌ترین عامل‌های خشونت ورزی رسمی علیه زنان در ایرانند که در بستر فرهنگ مردسالاری، سیطره مردان بر زنان را به امری عادی و بدون ترس از مجازات تبدیل کرده‌اند.

با استقرار جمهوری اسلامی در ایران، قوانینی که پیش از آن تا حدودی از ابعاد خشونت‌ها علیه زنان می‌کاستند و نتیجه ده‌ها سال مبارزه زنان فرهیخته و روشنفکر ایران بودند، لغو شدند و قوانین جدید به گونه‌ای تنظیم گردیدند که علاوه بر سلب ابتدائی‌ترین حقوق طبیعی زنان، خود باعث دامن زدن بیشتر به رفتار تبعیض‌آمیز علیه آنان گردیده‌اند. بنا به اعتراف برخی از مسؤولان جمهوری اسلامی در تهران حدود ۶ هزار زن کارتن خواب وجود دارند که تعدادشان رو به افزایش است. آمار دقیقی از هزاران زنی که بر اثر فقر و بیکاری به اعتیاد و تن‌فروشی روی آورده‌اند و یا این که طعمه باندهای قاچاق برای روسپی‌گری شده‌اند، در دست نیست. همه این‌ها زمینه‌ساز انواع خشونت‌های عریان به ضد زنان فقیر و درمانده‌ای هستند که از هیچ‌گونه قوانین حمایت خانواده برخوردار نیستند و این امر نقض آشکار پیمان جهانی حقوق بشر است که رفاه و زندگی شرافتمندانه و با کرامت را حق تمامی شهروندان همه کشورها می‌داند.

در روز جهانی منع خشونت علیه زنان، نهادهای عضو "شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران" و امضاءکنندگان این بیانیه، خواستار حذف همه قوانین ضد زن و لغو قانون حجاب اجباری و سنگسار در ایران می‌باشند. این نهادهای حقوق بشری از شورای حقوق بشر ملل متحد و همه سازمان‌های حقوق بشری و دموکراتیک می‌خواهند که برای آزادی فوری و بدون قید و شرط نرگس محمدی، فعال حقوق بشر، گلرخ ایرانی، زینب جلالیان و ده‌ها زن زندانی

سیاسی - عقیدتی دیگر، جمهوری اسلامی را تحت فشار قرار دهند. خشونت علیه زنان از مصادیق آشکار نقض قوانین حقوق بشر و اجتناب پذیر می باشد و مقابله با آن وظیفه همه است. زنان مبارز و آگاه ایرانی که سابقه بیش از یک قرن مبارزه در راه آزادی، برابری و عدالت اجتماعی را در کارنامه درخشان خود دارند، شایسته این پشتیبانی می باشند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

نومبر ۲۰۱۶

امضای نهادها:

- ۱ - انجمن زنان ایرانی - مونترال
- ۲ - انجمن تئاتر ایران و المان - کلن
- ۳ - انجمن همبستگی ایرانیان - دالاس
- ۴ - انجمن جمهوریخواهان ایران - پاریس
- ۵ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۶ - بنیاد اسماعیل خوئی
- ۷ - جامعه دفاع از حقوق بشر و دموکراسی در ایران - سویدن
- ۸ - جنبش سبز - لندن
- ۹ - جنبش سبز - کاردیف
- ۱۰ - مادران پارک لاله ایران
- ۱۱ - حامیان مادران پارک لاله - دورتموند
- ۱۲ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۳ - حامیان مادران پارک لاله - لندن
- ۱۴ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۵ - سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان
- ۱۶ - شبکه همبستگی ملی فرزنو - کالیفرنیا
- ۱۷ - فدراسیون اروپا
- ۱۸ - فعالان «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۱۹ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۲۰ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۲۱ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۲۲ - مادران صلح مونترال
- ۲۳ - همبستگی برای جمهوری عرفی و حقوق بشر در ایران - مونترال
- ۲۴ - همبستگی برای جمهوری عرفی و حقوق بشر در ایران - نیویورک
- ۲۵ - همبستگی برای جمهوری عرفی و حقوق بشر در ایران - لوس آنجلس
- ۲۶ - همبستگی برای جمهوری عرفی و حقوق بشر در ایران - ونکوور

<http://www.blogspot.de/2016/11/blog-post.html>